

Bet. o. Lovf. om Tillægssb. for Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877.

Da Admiral Christmas i November Maaned 1873 afgik ved Døden, overtog Skifteretten i Christianssted Administrationen af de hans Bo tilhørende Plantager paa St. Croix og foranledigede i Mai og Juni Maaned 1874 afholdt 3 Auktioner over disse, uden at dog nogen Kjøber melbte sig. Det blev derefter i et Møde af samtlige Pantekreditorer i Boet vedtaget, at Plantagerne fremdeles skulde holdes under Skifterettens Bestyrelse i et Aar; da Konjunkturene imidlertid i Aaret 1875 vare endnu slettere, saa at det maatte antages, at et Salg, hvis et saadant mod Forventning skulde finde Sted, vilde give et for alle Kreditorer høist uheldigt Resultat, blev det med Finantsministeriets Samtykke besluttet endnu fremdeles at lade Plantagerne bestyre af Skifteretten.

I Slutningen af forrige Aar modtog man dernæst gennem Gouvernementet for de dansk-vestindiske Der en Indberetning fra Christianssted Skifteret, hvorefter Administrationsgjælden paa Grund af den slette Høst saavel i 1874 som i 1875 var stegen til et saa betydeligt Beløb (henimod 20,000 \$), at Skifteretten ikke vilde være istand til at fortsætte Driften længere end til henimod Slutningen af Februar Maaned d. A., og dette endog kun ved at indskrænke de kontante Udslag til det mindst Mulige, nemlig til de ugentlige Udbetalinger til Arbejderne. Det vilde derfor være nødvendigt, at der til den Tid gaves Tilskud fra Panthaverne, navnlig fra Statskassen som 1ste Panthaver, idet Plantagerne i modsat Fald maatte selges for enhver Pris. Ved Fremsendelsen af denne Indberetning yttrede Gouvernementet, at samme kun under Forudsætning af, at Centralfaktorifagen i en nær Fremtid kunde ventes gennemført, turde paatage sig at tilraade aktive Skridt for at bevare Statsaktivernes Pantefording i Boet, idet Gouvernementet under denne Forudsætning ingen Tvivl nærrede om, at man ved at lade sig Eiendommen udlægge for et Bud, der svarer til de paaløbne Administrationsomkostninger foruden Kolonialkassens præferable Bureauforbud, og derefter selv foreløbig drive den, indtil den under forbedrede Konjunkturer kunde afhændes, vilde redde i alt Fald Størstedelen af Statsaktivernes i modsat Fald sandsynligvis aldeles tabte Fordring.

Da Lovforslaget om Anlægget af Fælles sukkerfogier m. v. paa den Tid var under Behandling i Rigsraadet, og dets eventuelle Vedtagelse maatte antages at ville have en væsentlig Indflydelse paa de vestindiske Plantagers Salgsverdi, kunde Ministeriet ikke anse det for rigtigt paa dette Tidspunkt at opgive nogen Fordring, som under Forudsætning af Lovens Vedtagelse i alt Fald tilbørlig kunde ventes dækket, og da det maatte antages at være forbundet med mindst Risiko og Beføstning foreløbig at yde de fornødne Tilskud af Statsaktiverne til Eiendommens fortsatte Drift under Skifterettens Administration, stillede man under 22de Januar d. A. et Beløb af 1,000 \$ til Skifterettens Raadighed, hvilket Beløb senere blev forøget med andre 1,000 \$, idet fornøden Bevilling dertil havde paa Finantslovens § 3.

I Juli Maaned modtog man imidlertid en Indberetning fra Skifteretten af 25de Juni, hvorefter Administrationsgjælden, der da beløb sig til ca. 24,000 \$, hvortil endnu kom Aktivernes Tilskud, ikke længer kunde henstaa uberigtiget, saa at det vilde være nødvendigt, enten at Statskassen og Præsidentstabet for St. Croix (som sekundær Panthaver for forskellige Kasser) kontant indfriede Administrationsgjælden og fortrakke Skifteretten med Midler (ca. 1,000 \$ om Maaned) til Eiendommens fortsatte Drift, eller at Eiendommen stillede til absolut Bortsalg ved 4de Auktion.

I Anledning heraf tilskrev man Gouvernementet, at Ministeriet ikke kunde finde det forsvarligt at gjøre yderligere Tilskud til Skifterettens fortsatte Drift af Plantagerne end de ovennævnte 2,000 \$, og at man derfor ganske maatte overlade det til Skifterettens egen Afgørelse, om den ansaa det for rigtigt nu at skrive til absolut Bortsalg.

Man bemyndigede derhos Gouvernementet til, saafremt Auktion blev afholdt, da at varetage Statskassens Lørd under samme og under visse Forudsætninger at foranledige Eiendommen tilslaaet Statskassen som Panthaver.

Man har nu modtaget Underretning om, at Statskassen ved en den 25de Oktober d. A. afholdt 4de Auktion har erholdt Tilflug paa Eiendommen, nemlig Eionfarm med underliggende Plantage Petersveft, for en Kjøbesum af 15 \$ foruden Administrationsudgifterne, der med Tillæg af Realisations- og andre Omkostninger ialt udgjøre ca. 29,500 \$, for hvilket Beløb Gouvernementet paa Grund af Kolonialkassens Mangel paa kontante Midler har trukket Bøxler paa Finantsministeriet paa tilsammen 107,272 Kr. 72 Ø., der til den opnaaede Kurs af 10 pSt. svarer til 29,500 \$.

Disse Bøxler ere nu præsenterede Finantsministeriet og af dette accepterede, hvorefter Beløbene ere anviset til Udbetaling paa forventet Tillægsbevilling. Idet Ministeriet derfor her ved søger Bevilling paa disse 107,272 Kr. 72 Øre, skal man endnu bemærke, at de tvende Plantager til de i Aaret 1874 afholdte Auktioner vare vurderede til 73,875 \$., at de høre til de største og bedste paa Den og stedse særlig i de senere Aar have været under god Drift, samt